

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 117u ust. 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003, z późn.zm). Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepisy wykonawcze, które mają być wydane na jego podstawie, są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018 poz. 1075) wdrożyła do prawa polskiego przepisy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającej dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającej dyrektywę 2007/64/WE – zwanej dalej PSD2. Ustawa w szerokim stopniu wpływa na kształt całego rynku usług płatniczych, a tym samym na działalność nowych podmiotów tzw. małą instytucję płatniczą (MIP). Mała instytucja płatnicza to dostawca świadczący usługi płatnicze w ograniczonym zakresie i przy zmniejszonych wymogach regulacyjnych w stosunku do krajowych instytucji płatniczych. MIP jest działalnością regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U poz. 646, z późn.zm.), a zasady jej wykonywania zostały określone w ustawie dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych. Podmiot posiadający status MIP może wykonywać swoje obowiązki za pośrednictwem agenta albo powierzyć innemu przedsiębiorcy wykonywanie określonych czynności operacyjnych, związanych ze świadczeniem usług płatniczych. Wielkość obrotu realizowanego przez MIP nie może przekroczyć 1,5 mln euro miesięcznie. Nadzór nad działalnością MIP sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego. Z założeń wynika, że MIP może być atrakcyjną formą prowadzenia działalności przez podmioty dopiero rozpoczynające działalność na polskim rynku usług płatniczych, w szczególności dla rozwijającego się sektora FinTech.

Celem projektu jest określenie metody obliczania wpłat na koszty nadzoru dla małych instytucji płatniczych (MIP) na rzecz Komisji Nadzoru Finansowego. Projektowane rozporządzenie wyznacza stawkę na poziomie dozwolonego ustawowo maksimum, tj. w wysokości 0,025%, przy czym, stosownie do przepisów ustawy upoważniającej, wysokość należnych wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi, wyliczana będzie od wartości obrotów związanych ze świadczeniem przedmiotowych usług.

Przepis § 1 określa zakres regulacji.

Przepis § 2 określa wzór obliczania wysokości wpłaty należnej od danej małej instytucji płatniczej za dany rok kalendarzowy. W ust. 2 została wyznaczona stawka na poziomie dozwolonego ustawą maksimum, tj. w wysokości 0,025% z zastrzeżeniem, że stosownie do przepisów ustawy upoważniającej, wysokość należnych wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi, wyliczana będzie od wartości obrotów związanych ze świadczeniem przedmiotowych usług.

Przepisy § 2 ust. 4 stanowią zabezpieczenie, gdy wysokość stawki, o której mowa w ust. 1 projektu rozporządzenia, przekracza 0,025 %, do obliczenia należnej wpłaty przyjmuje się wysokość 0,025 %.

Obliczenie należnej wpłaty będzie następowało na podstawie danych przekazanych KNF zgodnie z art. 117r ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (tj. Dz.U. 2017 poz. 2003) według stanu na ostatni dzień roku kalendarzowego poprzedzającego o dwa lata dany rok.

W § 3 określony został obowiązek Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie ogłoszenia wysokości kosztów nadzoru do pokrycia w danym roku kalendarzowym oraz wysokości stawki obowiązującej w danym roku. Następujące dane są niezbędne dla małych instytucji płatniczych do obliczenia należnej składki.

Przepisy § 4 określają terminy uiszczania wpłat - do 30 czerwca i składania rozliczenia przez małą instytucję płatniczą – w terminie do 10 dni od dnia upływu terminu uiszczania wpłaty. Zmiana przepisów w tym zakresie podyktowana jest koniecznością zapewnienia finansowania Urzędowi Komisji Nadzoru Finansowego, który jako państwowa osoba prawna od 1 stycznia 2019 r. nie jest już finansowany z budżetu państwa.

Rozliczenie będzie składane w postaci dokumentu elektronicznego przez system teleinformatyczny, co będzie stanowiło zmniejszenie obciążeń regulacyjnych dla nadzorowanych podmiotów. Przeniesienie terminu wpłaty na II kwartał roku umożliwi bieżące pokrywanie kosztów sprawowanego przez KNF nadzoru w części przypadającej na sektor instytucji płatniczych i jest wymogiem utrzymania płynności finansowej przez UKNF jako państwowej osoby prawnej.

Ze względu na powiązanie należnej wpłaty z wynikami działalności danego podmiotu z rokiem poprzedzającym o dwa lata dany rok, przepisy § 5 projektowanego rozporządzenia wskazują, iż podmiot rozpoczynający działalność pierwszą wpłatę uiszcza za rok następujący dwa lata po roku, w którym rozpoczął działalność, a więc wówczas gdy będzie dysponował zweryfikowanymi danymi za rok, w którym działalność rozpoczął. W przypadku małych instytucji płatniczych, którego rok obrotowy nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym, pierwszą należną wpłatę uiszcza się za rok kalendarzowy następujący dwa lata po roku, w którym zakończył się pierwszy rok obrotowy tej małej instytucji płatniczej. W przypadku małych instytucji płatniczych, których rok obrotowy obejmuje okres inny niż rok kalendarzowy, podstawę ustalenia wysokości wpłaty stanowić będą dane za rok obrotowy zakończony w roku kalendarzowym poprzedzającym o dwa lata dany rok.

Przepis końcowy zawarty w § 6 przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie w dniu następującym po dniu ogłoszenia. Wprowadzenie krótszego terminu wejścia w życie nie narusza zasad demokratycznego państwa prawnego. Z uwagi na niniejszy fakt, niezbędne jest niezwłoczne wydanie przepisów regulujących kwestie pokrywania kosztów nadzoru nad małymi instytucjami płatniczymi. Przemawia to także za odstąpieniem od wynikającej z postanowień uchwały Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) zasady ustalania na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca daty wejścia w życie przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej.

Rozporządzenie nie wymaga przedstawiania go organom i instytucjom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady z dnia

29 czerwca 1998 r. (98/415/WE) w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, s. 42).

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych Prezesa Rady Ministrów.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa oraz § 138 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt został udostępniony na stronie urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad rozporządzeniem w ww. trybie.

Stosownie do art. 66 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, należy podkreślić, że zawarte w projekcie regulacje będą miały pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Przedmiotowa regulacja korzystnie wpłynie na dalszy rozwój tych podmiotów na polskim rynku usług płatniczych oraz na konkurencyjność i przedsiębiorczość.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.